

9. Der bør gives en berettiget person, der lider af en sygdom, som ikke gør ham helt uarbejdsdygtig, rimelig adgang til at få den nødvendige læge- eller hospitalsbehandling inden for den normale arbejdstid.

10. Der bør træffes egnede foranstaltninger med henblik på ydelse af hjælp til en berettiget, erhvervsmæssigt beskæftiget person, der har omsorgen for en invalid.

11. Medlemsstaterne bør, om nødvendigt gradvis og under dertil egnede omstændigheder, udstrække anvendelsen af deres lovgivning vedrørende de i artikel 18 i konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom omhandlede dagpengehjælp

- a) til løsarbejdere;
- b) til familiemedlemmer, der bor hos arbejdsgiveren, for så vidt angår det arbejde, de udfører for ham; og
- c) til samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer.

12. Den i artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, i konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom angivne procent bør forhøjes med mindst $6\frac{2}{3}$ points.

13. Kontant hjælp i anledning af uarbejdsdygtighed, der er en følge af sygdom, og som medfører inddragelse af arbejdsfortjeneste, bør ydes så længe trangstilfældet vedvarer.